

[Landbrugsministeren]

forslag. Ja men det har vi ikke tid at vente på, for venstres forslag er jo et forslag til folketingsbeslutning, som helt naturligt ikke kan indeholde den lange række detaljer og oplysninger, som vi nødvendigvis i givet fald måtte have, før vi kunne skride til en lovgivning. Det kan vi ikke vente på. Det er min opfattelse efter utallige forhandlinger med landbrugets organisationer, at også disse organisationer ønsker dette forslag gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg ville blive meget skuffet, uanset hvilken holdning folketingets partier i øvrigt har til forslaget, om man ikke ville være med til at foretage en sådan hurtig forhandling og gennemførelse af forslaget, som altså både jeg og – ikke mindst – landbrugets egne organisationer ønsker. Hvis hr. Øllgaard vil gøre venstres stilling til dette forslag afhængig af regeringens vilje til yderligere foranstaltninger, må jeg sige, at vi nok arbejder på yderligere foranstaltninger, men at jeg ikke i dette øjeblik og heller ikke i de nærmest kommende dage kan give tilsagn om, hvad det er for foranstaltninger, som vi arbejder med, og som vi eventuelt kan gennemføre. Derfor kan jeg ikke acceptere, at man stiller betingelser af den karakter; det er der heller ikke tid til, for det haster med at få dette forslag ført igennem. Vi er naturligvis parat til at overveje alle de øvrige problemer, og det har vi altså allerede gjort på foranledning af landbrugets egne organisationer.

Hr. Tang Sørensen, tror jeg det var, sagde, at dette problem ikke er skabt på 5 måneder. Jeg ved ikke, om han mente, det ikke var mig alene, der var skyld i, at der er problemer i landbruget; så er jeg fuldstændig enig med ham, for i de fem måneder, hr. Tang Sørensen refererer til, har landbruget fået prisforhøjelser for sine produkter på en halv snes procent. Derfor er det ikke sikkert, at man behøver at være så pessimistisk med hensyn til prisudviklingen, som fru Janne Normann var, for der er jo sket ganske væsentlige prisforhøjelser i de seneste måneder på landbrugets produkter, og vi er i gang med nogle prisforhandlinger, som vel ikke giver det store spring opad af grunde, som jeg har forsøgt at forklare, men som i løbet af nogle måneder alligevel vil give visse prisforhøjelser.

Derfor må jeg bede hr. Øllgaard tage disse bemærkninger alvorligt og virkelig gå ind i et

hurtigt arbejde med hensyn til det fuldt udarbejdede lovforslag, der foreligger, og som kan gennemføres hurtigt, hvis folketinget vil.

Så siger hr. Øllgaard, at rentetrykket må lettes, og at det har regeringen ikke gjort noget for. Også flere andre talere har været inde på spørgsmålet om rentetrykket og refereret til det nuværende rentetryk. Det kan man selvfølgelig gøre, men for det første vil jeg sige, at det er meget begrænset, hvad der er sket af investeringer i landbruget til den fulde markedsrente, netop fordi vi igennem årene under skiftende regeringer har gennemført ordninger, som på forskellig vis har lettet landbrugets renteudgifter til investeringer. Jeg kan henvise til den moderniseringsordning, der eksisterer, en moderniseringsordning, som kombineret i de seneste år med K-lån til visse grupper af landmænd bringer renten af de investeringer, som er foretaget under disse ordninger, helt ned på en 3, 4, 5 pct. Der er altså en lang række investeringer i landbruget, som er foretaget til langt, langt lavere rente end det generelle rentetryk, den generelle markedsrente, som man taler om.

Det betyder ikke, at ikke også jeg ønsker et lavere renteniveau her i landet. Jeg tror, alle fornuftigvis må ønske, at vi kunne få en økonomisk situation, der gjorde, at vi havde mulighed for at få en væsentlig lavere markedsrente. Men en lang række af de ordninger, som er gennemført også i de seneste fire-fem år, betyder, at mange investeringer er foretaget til betydelig lavere rente.

Så har hr. Grove rejst nogle spørgsmål om skatterne, formueskatten osv. Her må jeg først sige, at formueskatteproblemet egentlig ikke er et problem for de landmænd, vi her diskuterer, for formueskatten bliver først et problem, hvis man har en formue på over 1,2 mill. kr. eller deromkring, og det gælder ikke lige præcis de landmænd, har jeg forstået, som har de største problemer i dette øjeblik. Men jeg henviser til, at jeg i mit svar på forespørgslen sagde, at formueskatteproblemerne er oppe til undersøgelse i skatteministeriet, og at man, hvis man finder det fornødent, vil fremkomme med forslag i folketinget derom.

Hr. Grove mener, at regeringen ønsker at lave et frit erhverv om til et bundet erhverv. Jeg tror ikke, at det er den almindelige opfattelse, men det skal man måske mene, når man er konservativ. Tværtimod har jeg i alle